[2022] 11 எஸ்.சி.ஆர் 1117

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

மகாராணி தீபிந்தர் கௌர் (இறந்தவர்) சட்ட பிரதிநிதிகள் மூலம் & பலர்

எதிர்

ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர் மற்றும் பலர்

(சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 9151–9153/2020)

2022 ஆம் வருடம் செப்டம்பர் திங்கள் 7 ஆம் நாள்

முன்னிலை

[மாண்புமிகு இந்திய தலைமை நீதியரசர் திரு. உதய் உமேஷ் லலித்,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.எஸ். ரவீந்திர பட்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.சுதான்ஷு துலியா]

இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956: பிரிவு 5 – ராஜா பரீத்கோட் எஸ்டேட் சட்டம், 1948 – பரீத்கோட் சமஸ்தானத்தின் முன்னாள் ஆட்சியாளரான ராஜா விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களின் வாரிசுரிமை – 1948–ல், ராஜா இந்திய அரசுடன்

ஒப்பந்தம் செய்து இணைவு ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்டார், அதன் விளைவாக பரீத்கோட் சமஸ்தானத்தின் பகுதி இந்திய ஒன்றியத்தின் பகுதியாக மாறியது – 1948–ல், "ராஜா பரீத்கோட் எஸ்டேட் சட்டம், 1948" ராஜாவால் இயற்றப்பட்டது, அந்த ஆட்சியாளரின் சொத்து அவரது ஆண் வாரிசுக்கு உரிமையாகும் என அறிவிக்கப்பட்டது – ஒப்பந்தத்தில் தனிச்சொத்துக்களாக காட்டப்பட்ட ராஜாவின் சொத்துக்களுக்கான வாரிசுரிமை – ராஜாவுக்கு மூன்று மகள்களும் ஒரு மகனும் இருந்தனர், மகன் எந்த வாரிசும் இல்லாமல் தந்தைக்கு முன்னரே இறந்தார் – இணைவு முடிந்த பிறகு, ராஜா 1950–ல் முதல் உயிலை எழுதி, குறிப்பிட்ட சொத்துக்களை மூன்று மகள்களுக்கும் சம பங்குகளில் விட்டுச் சென்றார் – 1952–ல், அவர் தனது மூத்த மகளைத் தவிர்த்து இரண்டு மகள்களுக்கு ஆதரவாக இரண்டாவது உயிலை எழுதினார் – மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆட்சியாளர் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு தீர்வை எழுதினார், இருப்பினும் இரண்டாவது உயிலைப் போல அல்லாமல், இந்த தீர்வு மூத்த மகளை வாரிசுரிமையிலிருந்து நீக்கவில்லை – இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956–க்கு முன்னர் மூன்று ஆவணங்களும் எழுதப்பட்டன – ஆட்சியாளர் 1989–ல் இறந்தார் – 1982–ல் ஆட்சியாளரால் எழுதப்பட்டதாக கூறப்படும்

மூன்றாவது உயில் வெளிப்பட்டது, இதில் அனைத்து சொத்துக்களும் ஒரு அறக்கட்டளைக்கு உரிமையாகும் என்றும், மூத்த மகளைத் தவிர்த்து இரண்டு மகள்கள் அதன் அறங்காவலர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. – முதல் பிறப்புரிமை விதியின் அடிப்படையில் ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்தை உரிமை கோரும் ஆட்சியாளரின் இளைய சகோதரர் வழக்கு தாக்கல் செய்தார் – ஆட்சியாளரால் விட்டுச்செல்லப்பட்ட சொத்துக்களில் மூத்த மகள் 1/3 பங்கு அளவிற்கு உரிமையாளர் என்றும், ஆட்சியாளரால் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படும் மூன்றாம் உயில் ஏற்க இயலாது, செல்லாதது, மற்றும் அமல்படுத்த முடியாதது என்றும் அறிவிக்க மூத்த மகள் வழக்கு தொடர்ந்தார் – மூன்றாவது உயில் உண்மையானது அல்ல என்று விசாரணை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது; ஆட்சியாளரின் இளைய சகோதரரின் கூற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, இருப்பினும், மூத்த மகள் அளித்த கூற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது – அதற்கு எதிரான மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது – உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ள விஷயம், அதில் உயர் நீதிமன்றம் முதல் பிறப்புரிமை விதியில் எந்தப் பயன்பாடும் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்தது; ஆட்சியாளரின் தாயால் நிறைவேற்றப்பட்ட உயில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டது, அதில் இளைய

சகோதரர் சார்ந்திருந்தார்; ஆட்சியாளரால் விட்டுச்செல்லப்பட்ட சொத்துக்களின் வாரிசு வாரிசு சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும்; மற்றும் மூன்றாவது உயில் ஒரு புனையப்பட்ட ஆவணம் ஆகும் – மேல்முறையீட்டில், உயர் நீதிமன்றம் உட்பட கீழமை நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய குறிப்பிட்ட காண்முடிவுகளை கருத்தில் கொண்டு, மேற்கூறிய விதியின் அடிப்படையில் முதல் பிறப்புரிமை விதி மற்றும் வாரிசுரிமை பொருந்தும் வகையில் எந்த வழக்கும் முன்வைக்கப்படவில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது – ஆட்சியாளரின் தாயால் நிறைவேற்றப்பட்ட உயிலைப் பொறுத்தவரை, உயிலில் உள்ள குறிப்பிட்ட உட்கூறுகளின் அடிப்படையில், உயில் நிரூபிக்கப்பட்டு, செல்லுபடியாகும் வகையில் செயல்படுத்தப்பட்டதாகக் கண்டறியப்பட்டவுடன், ஆட்சியாளரால் விட்டுச்செல்லப்பட்ட சொத்துக்களில் ஆட்சியாளரின் தாயின் பங்கு இயற்கையாகவே நிறைவேற்றப்பட்ட உயிலால் நிர்வகிக்கப்படும் – எனவே, உயர் நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகள் முழுமையாக நியாயப்படுத்தப்பட்டன.

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள். 9151–9153/2020.

பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர் நீதிமன்றத்தின் சண்டிகர் அமர்வின் 01.06.2020 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவுகளிலிருந்து ஆர்.எஸ்.ஏ. எண்கள் 2006/2018 (O&M), 1418/2018 (O&M) மற்றும் 2176/2018 (O&M).

உடன்

சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 10211–10213 மற்றும் 11206–11208/2020

கிருஷ்ணன் வேணுகோபால், குரிந்தர் சிங் கில், வி. கிரி, மன்ஜித் சிங் கைரா, முகுல் ரோஹத்கி, ராகேஷ் த்விவேதி, த்ருவ் மேத்தா, மூத்த வழக்கறிஞர்கள், விவேக் பண்டாரி, அமர்ஜித் சிங் பேடி, வருண் சந்தோக், ரியா சேத், பிரியா கௌசிக், தீபான்ஷி இஷார், பல்லவி ஸ்ரீவாஸ்தவா, கிருஷ்ணன் அகர்வால், கௌசிக் மிஸ்ரா, மகேஷ் குமார், ஆஷ்னா கில், தேவிகா கன்னா, வி.டி. கன்னா, வி.எம்.ஜெட் சேம்பர்ஸ், பல்பீர் சிங் சேவக், ரிபுதமன் சிங் சித்து, அமித் கிருஷ்ணா, ஹனிமா க்ரேவால், ஜஸ்விந்தர் சிங், ககன்தீப் சிங் மான், துஷார் பக்ஷி, யஷ்ராஜ் சிங் தியோரா, ஆர்யா திரிபாதி, மோனிகா த்விவேதி, ரஜத் மாதூர், ஜய்வீர் ஷெர்கில், ஹிமான்ஷு பஜாஜ், கௌஷல் யாதவ், ஷஃபிக் அஹமத் நந்த்லால் குமார் மிஸ்ரா, சந்தோஷ் குமார், யஷோதா கட்டியார்,

அபேக்ஷா ராய், அகன்ஷா ராய், அதீவ் மாதூர், அமோல் சர்மா, ஜாக்ரிதி அஹுஜா, துஷார் சாஹு, விகாஸ் குமார், ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் தரப்பினர்களுக்காக முன்னிலை ஆனார்கள்

இந்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவானது மாண்புமிகு இந்திய தலைமை நீதியரசர் திரு.உதய் உமேஷ் லலித் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. இந்த சிறப்பு அனுமதி மனுக்கள் ஆர்.எஸ்.ஏ எண். 2006/2018 (O&M), ஆர்.எஸ்.ஏ எண். 1418/2018 (O&M) மற்றும் ஆர்.எஸ்.ஏ எண். 2176/2018 (O&M) ஆகியவற்றில் உயர் நீதிமன்றத்தால்[1] பிறப்பிக்கப்பட்ட 01.06.2020 தேதியிட்ட பொது தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகின்றன.

2. தற்போதைய விவகாரங்களில் உள்ள சர்ச்சை, பரித்கோட் மாநிலத்தின் முன்னாள் ஆட்சியாளரான ராஜா ஹரிந்தர் சிங் விட்டுச்சென்ற சொத்துக்களின் வாரிசுரிமையை பற்றியதாகும். தரப்பினர்களுக்கு இடையேயான உறவுமுறை சர்ச்சைக்குரியதாக இல்லாததால், வசதிக்காக பரம்பரை விளக்க வரைபடம் இங்கே குறிப்பிடப்படலாம்.

மரபுவழியைக் குறிக்கும் விளக்கப் படம்

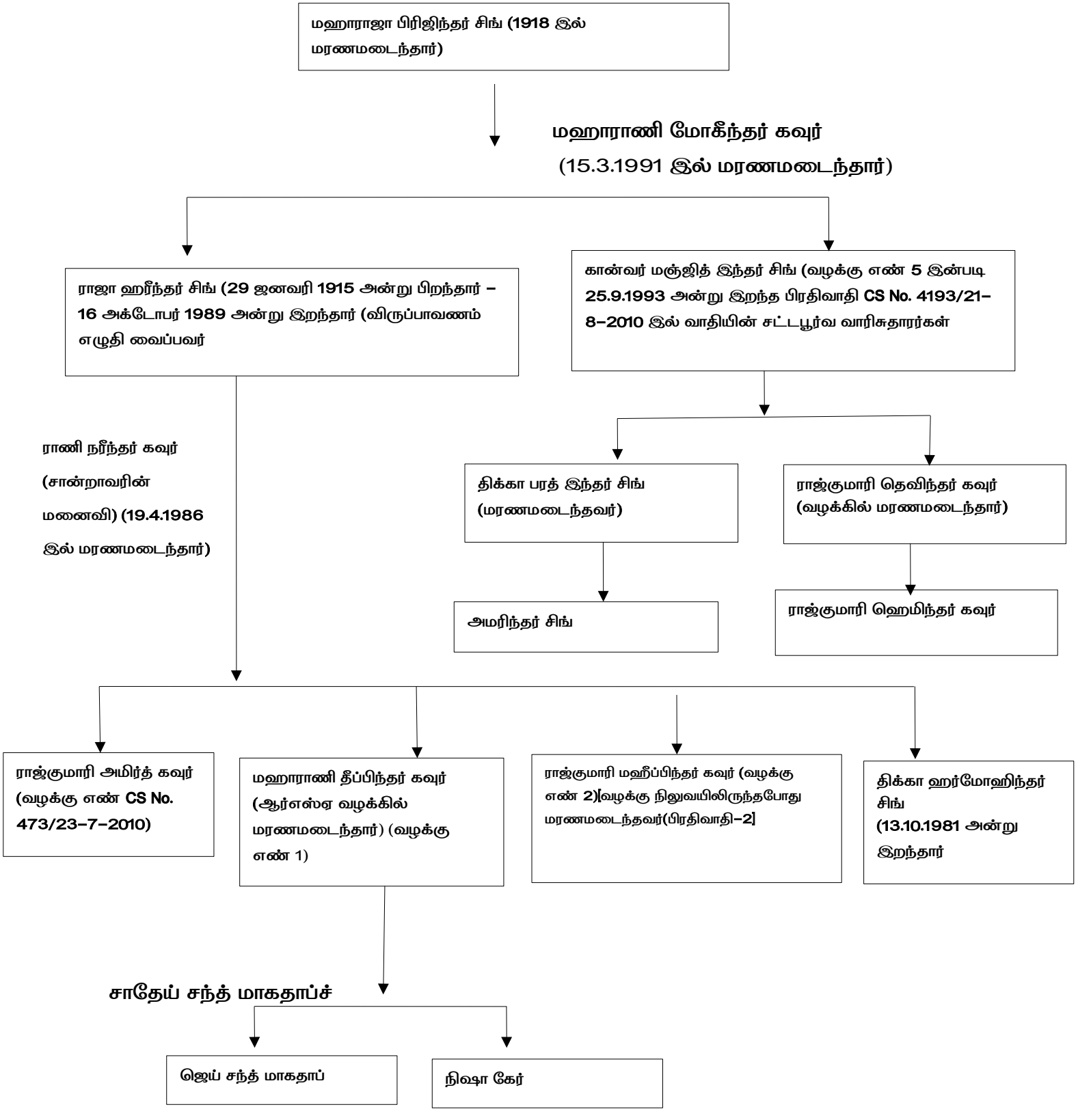

3. பரித்கோட் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளராக இருந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங், இந்திய அரசுடன் 05.05.1948 அன்று ஒரு உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டு, இணைவு ஆவணத்தை நிறைவேற்றினார், இதன் விளைவாக பரித்கோட் மாநிலத்தின் பகுதியாக இருந்த பகுதி இந்திய ஒன்றியத்தின் பகுதியாக மாறியது. ராஜா ஹரிந்தர் சிங் உள்ளிட்ட ஆட்சியாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெப்சு உடன்படிக்கை (பிவாசாஆ–6) *இடையே* *பிற* பின்வருமாறு வழங்கியது:–

"வகுமுறைக்கூறு VI

1. ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளரும், நடைமுறைக்கு சாத்தியமான விரைவில், எவ்வாறாயினும் ஆகஸ்ட் 20, 1948 க்கு மிகாமல், தனது மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தை ராஜ் பிரமுக்கிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும், அதன் பின்னர்–

    (அ) உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரசாங்கத்திற்கு உரிய அல்லது தொடர்புடைய ஆட்சியாளருக்கு சொந்தமான அனைத்து உரிமைகள், அதிகாரம் மற்றும் நியாயாதிக்கம் ஒன்றியத்தில் நிலைபெறும் மற்றும் அதன் பிறகு

இந்த உடன்படிக்கை அல்லது அதன்கீழ் உருவாக்கப்படும் அரசியலமைப்பின்படி மட்டுமே செயல்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

(ஆ) உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரசாங்கத்திற்கு உரிய அல்லது தொடர்புடைய ஆட்சியாளர்களின் அனைத்து கடமைகளும் கடப்பாடுகளும் ஒன்றியத்துக்கு மாற்றப்படும் மற்றும் அதனால் நிறைவேற்றப்படும்;

(இ) உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அனைத்து சொத்துக்களும் பொறுப்புகளும் ஒன்றியத்தின் சொத்துக்களாகவும் பொறுப்புகளாகவும் இருக்கும்; மற்றும்

(ஈ) உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் இராணுவப் படைகள், ஏதேனும் இருந்தால், ஒன்றியத்தின் இராணுவப் படைகளாக மாறும்.

வகுமுறைக்கூறு XII

(1) ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளரும், அந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தை ராஜ்

பிரமுக்கிடம் ஒப்படைக்கும் தேதியன்று அவருக்கு சொந்தமான அனைத்து தனிப்பட்ட சொத்துக்களின் (மாநில சொத்துக்களிலிருந்து வேறுபட்டவை) முழு உரிமை, பயன்பாடு மற்றும் அனுபவத்திற்கு உரிமை பெற்றிருப்பார்.

(2) அவர் செப்டம்பர் 20, 1948 க்கு முன்னர், ராஜ் பிரமுக்கிடம், அத்தகைய தனிச்சொத்தாக வைத்திருக்கும் அனைத்து அசையா சொத்துக்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் ரொக்க இருப்புகளின் பட்டியலை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

(3) ஏதேனும் சொத்து விவகாரம் ஆட்சியாளரின் தனிச்சொத்தா அல்லது மாநில சொத்தா என்பது குறித்து சர்ச்சை எழுந்தால், அது ராஜ் பிரமுக்குடன் கலந்தாலோசித்து இந்திய அரசு நியமிக்கும் நபரிடம் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும், மற்றும் அந்த நபரின் முடிவு இறுதியானதாகவும் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தரப்பினரையும் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் இருக்கும். ஆயினும், டிசம்பர் 31, 1948 க்குப் பிறகு அத்தகைய எந்த சர்ச்சையும் இவ்வாறு பரிந்துரைக்கத்தக்கதாக இருக்காது.

வகுமுறைக்கூறு XIV

(1) ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரியணைக்கு, சட்டம் மற்றும் வழக்கத்தின்படி, மற்றும் அதன் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட உரிமைகள், சலுகைகள், கண்ணியங்கள் மற்றும் பட்டங்களுக்கான வாரிசுரிமை இதன்மூலம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது.

(2) ஒன்றியத்தின் துவக்கத்திற்குப் பிறகு எழும் உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலம் தொடர்பான சர்ச்சைக்குரிய வாரிசுரிமை குறித்த ஒவ்வொரு கேள்வியும், ஒன்றியத்தின் உயர் நீதிமன்றத்தின் கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து நீதிபதிகளைக் கொண்ட அமர்வுக்கு பரிந்துரைத்த பிறகு மற்றும் அத்தகைய அமர்வு வழங்கிய கருத்தின்படி ஆட்சியாளர்கள் சபையால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளர், அந்த மாநிலத்தின் நிர்வாக காலத்தில் அவரால் அல்லது அவரது அதிகாரத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட அல்லது செய்யத் தவறிய எதைப் பொறுத்தும், தனிப்பட்ட முறையிலோ

அல்லது வேறு விதத்திலோ, ஒன்றியத்தால் அல்லது அதன் அதிகாரத்தின் கீழ் எந்த விசாரணையும் நடத்தப்படக்கூடாது, மற்றும் ஒன்றியத்திலுள்ள எந்த நீதிமன்றத்திலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படக்கூடாது."

உடன்படிக்கையின் அட்டவணை–I மன்னர் மானியம் தொகைகளை நிர்ணயித்தது மற்றும் பரித்கோட்டிற்கான தொகை ரூ.3,81,400/– ஆகும்.

4. அந்த காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மற்ற உடன்படிக்கைகளைப் போலவே, மாநிலத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரசாங்கத்திற்கு உரிய அல்லது தொடர்புடைய அப்போதைய ஆட்சியாளரின் உரிமைகள், அதிகாரம் மற்றும் நியாயாதிக்கம் ஒன்றியத்தில் நிலைபெற்றது. சம்பந்தப்பட்ட ஆட்சியாளர் குறிப்பிடப்பட்ட தனிப்பட்ட சொத்துக்களின் முழு உரிமை, பயன்பாடு மற்றும் அனுபவத்திற்கு உரிமை பெற்றிருந்தார். ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரியணைக்கான வாரிசுரிமை மற்றும் தனிப்பட்ட உரிமைகள், கண்ணியங்கள் மற்றும் பட்டங்கள் எனினும், சட்டம் மற்றும் வழக்கத்தின்படி

இருக்கும்; மற்றும் வகுமுறைக்கூறு XIV அத்தகைய வாரிசுரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளித்தது.

5. உடன்படிக்கையின் வகுமுறைக்கூறு VI–ன் விதிகளின்படி, மாநிலத்தின் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டு ஆட்சியாளருக்கு சொந்தமான அனைத்து உரிமைகள், அதிகாரம் மற்றும் நியாயாதிக்கம் இந்திய ஒன்றியத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாலும், 18.08.1948 அன்று "ராஜா பரித்கோட் எஸ்டேட் சட்டம், 1948" ராஜாவால் இயற்றப்பட்டது, அந்த ஆட்சியாளரின் எஸ்டேட் அவரது ஆண் வாரிசுக்கு மாற்றப்படும் என்று அறிவித்தது.

6. தற்போதைய விவகாரங்களில், உடன்படிக்கையில் தனிப்பட்ட சொத்துக்களாக காட்டப்பட்ட சொத்துக்களின் வாரிசுரிமையைப் பற்றி நாம் கவனிக்கிறோம். ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கிற்கு மூன்று மகள்களும், டிக்கா ஹர்மோஹிந்தர் சிங் என்ற ஒரு மகனும் இருந்தனர், துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்த மகன் எந்த வாரிசும் அல்லது பிரதிநிதியும் இல்லாமல் ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கிற்கு முன்பே இறந்துவிட்டார்.

7. ராஜா ஹரிந்தர் சிங் (இனி 'ஆட்சியாளர்' என குறிப்பிடப்படுவார்) இணைப்பு முடிந்த உடனேயே ஒரு உயில் எழுதினார். இந்த உயில் 11.03.1950 அன்று எழுதப்பட்டது. இந்த உயில் (இனி 'முதல் உயில்' என குறிப்பிடப்படும்) சில வங்கி கணக்குகள் மற்றும் அந்த கணக்குகளில் உள்ள தொகைகள் மற்றும் ரோஹ்தக் சாலை, டெல்லியில் உள்ள நான்கு குடியிருப்புகளை குறிப்பிட்டு, அந்த குறிப்பிட்ட சொத்துக்களை மூன்று மகள்களுக்கும் சம பங்குகளில் விட்டுச்செல்ல நாடியது.

8. பின்னர் ஆட்சியாளர் 22.05.1952 அன்று இரண்டாவது உயிலை எழுதினார், இது முதல் உயிலில் குறிப்பிடப்பட்ட சொத்துக்களை மீண்டும் கையாண்டது. எனினும், மூத்த மகள் ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌருக்கு எந்த சொத்தையும் விட்டுச்செல்ல உயில் எழுதுபவர் விரும்பவில்லை என்று குறிப்பிட்டது. இது சில சொத்துக்களை குறிப்பிட்டு, அந்த சொத்துக்கள் மற்ற இரண்டு மகள்களான ராஜகுமாரி தீபிந்தர் கௌர் மற்றும் ராஜகுமாரி மஹீபிந்தர் கௌர் ஆகியோருக்கு சம பங்குகளில் மாற்றப்படும் என்று கூறியது. மூத்த மகள் தந்தையின் விருப்பத்திற்கு எதிராக திருமணம் செய்திருந்தார்,

இதுவே ஒருவேளை இரண்டாவது உயிலில் அந்த குறிப்புகள் இடம்பெற்றதற்கான காரணமாக இருக்கலாம்.

9. மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 01.04.1955 அன்று லண்டனில் ஆட்சியாளரால் ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட தீர்வு உருவாக்கப்பட்டது, இது கிரிண்ட்லேஸ் வங்கி லிமிடெட், லண்டனில் வைத்திருந்த சில வங்கி கணக்குகளை கையாண்டது. இந்த தீர்வு, எனினும், மூத்த மகள் ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர் 25 வயதை அடையும் வரை அல்லது தனது கணவரிடமிருந்து நீதிமன்ற பிரிவினை பெறும் வரை வருமானத்தின் எந்த பகுதியையும் பெற உரிமை இல்லை என்று கூறியது. இவ்வாறு, இரண்டாவது உயிலைப் போல் அல்லாமல், 01.04.1955 தேதியிட்ட தீர்வு மூத்த மகளை வாரிசுரிமையிலிருந்து விலக்கவில்லை.

10. மேற்கூறிய மூன்று ஆவணங்களும் இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956 இயற்றப்படுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்டன, அந்த சட்டத்தின் பிரிவு 5 பின்வருமாறு உள்ளது:–

"5. சில சொத்துக்களுக்கு சட்டம் பொருந்தாது.

இந்த சட்டம் பின்வருவனவற்றிற்கு பொருந்தாது¯

(i) சிறப்புத் திருமணச் சட்டம், 1954 (1954 ன் 43)–ன் பிரிவு 21–ல் உள்ள விதிகளின் காரணமாக இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1925 (1925 ன் 39)–ன் படி வாரிசுரிமை முறைப்படுத்தப்படும் எந்த சொத்தும்;

(ii) எந்த ஒரு இந்திய மாநில ஆட்சியாளர் இந்திய அரசுடன் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கை அல்லது ஒப்பந்தத்தின் விதிகளால் அல்லது இந்த சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன் இயற்றப்பட்ட எந்த சட்டத்தின் விதிகளால் ஒரு தனி வாரிசுக்கு செல்லும் எந்த சொத்தும்;

(iii) கொச்சி மகாராஜா அறிவித்த 29 ஜூன், 1949 தேதியிட்ட அறிவிப்பு (1124–ன் IX) மூலம் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களின் காரணமாக அரண்மனை நிர்வாக வாரியத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் வலியம்மா தம்புரான் கோவிலகம் சொத்து மற்றும் அரண்மனை நிதி."

11. ஆட்சியாளர் 16.10.1989 அன்று இறந்தார் மற்றும் 26.10.1989 அன்று நடைபெற்ற போக் விழாவின் போது, ஆட்சியாளர் 01.06.1982 அன்று தாக்கல் செய்ததாக கூறப்படும் மூன்றாவது உயில் வாசிக்கப்பட்டது மற்றும் அந்த மூன்றாவது உயிலின் நகல் மூத்த மகள் ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌரிடம்

வழங்கப்பட்டது. மூன்றாவது உயில் தாக்கல் செய்யப்பட்டதாக கூறப்படும் நேரத்தில், ஆட்சியாளரின் ஒரே மகன் ஏற்கனவே 13.10.1981 அன்று இறந்துவிட்டார். மூன்றாவது உயில் ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற முழு சொத்தும் "மகாரவால் கேவாஜி அறக்கட்டளை" ('அறக்கட்டளை' என சுருக்கமாக) என்ற அறக்கட்டளைக்கு உரிமையாகும் என்று கூறப்படுகிறது, இதன் அறங்காவலர்களாக ராஜகுமாரி தீபிந்தர் கௌர் மற்றும் ராஜகுமாரி மஹீபிந்தர் கௌர், "ஹிஸ் ஹைனெஸ் பர்சனல் எஸ்டேட்ஸ் ஆஃப் பரித்கோட்" என அறியப்படும் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட சொத்தின் நிர்வாக வாரிய உறுப்பினர்கள் மற்றும் மகாராணி மோஹிந்தர் கௌரின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் முதலியோர் இருப்பர். இந்த ஆவணம் அறங்காவலர்கள் வாரியத்தின் செயல்பாடு மற்றும் சில நிபந்தனைகளையும் குறிப்பிட்டது.

12. ஆட்சியாளரின் இளைய சகோதரர் கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங், பின்னர் உரிமையியல் வழக்கு எண் 4193/21-08-2010 என மறுஎண்ணிடப்பட்ட ஒரு உரிமையியல் வழக்கை தாக்கல் செய்தார், முதல் பிறப்புரிமை விதியின்படி கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் *இடையே பிற* ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்திற்கு உரிமை உண்டு என்று கோரினார்.

மூத்த மகளான ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர், 01.06.1982 தேதியிட்ட மூன்றாவது உயிலின்படி சொத்தில் எந்த உரிமையும் அல்லது பங்கும் வழங்கப்படாதவர், பின்னர் உரிமையியல் வழக்கு எண் 473/23-7-2010 என மறுஎண்ணிடப்பட்ட ஒரு உரிமையியல் வழக்கையும் தாக்கல் செய்தார். ஆரம்பத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கு, வாதி-ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர் ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களில் 1/3 பங்கிற்கு உரிமையாளர் என்ற அறிவிப்பு தீர்ப்பாணையை கோரியது, அதன் விளைவாக அவரது இரண்டு சகோதரிகளுடன் கூட்டு உடைமை கோரப்பட்டது. அவரது இரண்டு சகோதரிகளைத் தவிர, அறக்கட்டளை மற்றும் அதன் அறங்காவலர்களும் வழக்கில் தரப்பினர்களாக இருந்தனர். 18.11.1993 தேதியிட்ட மனு மூலம் வாதுரைக்கு திருத்தம் கோரப்பட்டது, ஆட்சியாளர் செய்ததாக கூறப்படும் 01.06.1982 தேதியிட்ட மூன்றாவது உயில் செல்லாதது, நிராகரிக்கப்பட்டது மற்றும் அமுலாக்க முடியாதது என்ற அறிவிப்பு தீர்ப்பாணை தொடர்பான நிவாரணத்தை சேர்த்தது.

அறக்கட்டளை மற்றும் வாதியின் இரண்டு சகோதரிகள் சார்பாக ஒரு பொது எதிர்வாதுரை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

13. இரண்டு வழக்குகளும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன மற்றும் விசாரணை நீதிமன்றம் கருத்தில் கொள்வதற்காக பின்வரும் பிரச்சினைகளை வரையறுத்தது:–

1. இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் மரணமடைந்தவரின் மகள்களான பிரதிவாதிகள் எண்.1 மற்றும் 2 உடன் சேர்ந்து வழக்குச் சொத்தின் 1/3 பங்கிற்கு வாதி வாரிசாக உரிமை பெற தகுதியுள்ளவரா மற்றும் இவ்வாறு வாதி வழக்குச் சொத்தின் 1/3 பங்கின் உரிமையாளரா? வாதியின் பொறுப்பு
2. மாற்றாக, மூத்த உயிருள்ள குழந்தையாக இருப்பதால் தனது தந்தையின் முழு சொத்திற்கம் வாதி வாரிசாக உரிமை பெற தகுதியுள்ளவரா? வாதியின் பொறுப்பு

3. மாற்றாக, மூத்த உயிருள்ள குழந்தையாக இருப்பதால் ராஜா பரித்கோட் எஸ்டேட் சட்டம், 1948 (1948 ன் சட்டம் எண்.5)ன் கீழ் வாதி ஒரே உரிமையாளராக வாரிசுரிமை பெற தகுதியுள்ளவரா? வாதியின் பொறுப்பு

4. இணைப்பு A1–ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொத்து கூட்டுக் குடும்ப மற்றும் பாரம்பரிய இணை வாரிசுரிமை சொத்தா மற்றும் மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கிற்கு எந்த விதத்திலும் அந்நியப்படுத்த உரிமை இல்லையா? வாதியின் பொறுப்பு

5. ராஜா ஹரிந்தர் சிங் வழக்கத்தை ரத்து செய்த இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டவரா மற்றும் வாதி மற்றும் பிரதிவாதிகள் எண்.1 மற்றும் 2 சர்ச்சைக்குரிய சொத்தை இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டத்தின்படி சம பங்குகளில் வாரிசாகப் பெற்றனரா மற்றும் வாதி வழக்குச் சொத்தின் 1/3 பங்கின் உரிமையாளராக ஆகிவிட்டாரா? வாதியின் பொறுப்பு

6. மறைந்த பரித்கோட் ராஜா ஹரிந்தர் சிங் 1–6–1982 தேதியிட்ட செல்லுபடியாகும் உயிலை நிறைவேற்றினாரா? அவ்வாறெனில், அதன் விளைவு என்ன? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

7. மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங் வாதி மற்றும் பிரதிவாதி எண்.1 மற்றும் மறைந்த பிரதிவாதி எண்.2 ஆகியோர் ஒரே

பயனாளிகளாக உள்ள பரித்கோட் ஆளும் குடும்ப வீட்டு அறக்கட்டளை என அறியப்படும் செல்லுபடியாகும் அறக்கட்டளையை நிறைவேற்றினாரா? அவ்வாறெனில், அதன் விளைவு என்ன? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

8. மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங் விட்டுச்சென்ற சொத்துக்களை நிர்வகித்து வரும் மற்றும் வருமானம் பெற்று வரும் காலத்திற்கு பிரதிவாதிகள் கணக்கு வழங்க கடமைப்பட்டவர்களா? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

9. வழக்கு தரப்பினர்களை சேர்க்காமல் விடுதல் அல்லது தவறாக சேர்த்தல் காரணமாக குறைபாடுடையதா? அவ்வாறெனில், அதன் விளைவு என்ன? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

10. நீதிமன்றக் கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பின் நோக்கத்திற்காக வழக்கு சரியாக மதிப்பிடப்படவில்லையா? அவ்வாறெனில், அதன் விளைவு என்ன? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

11. இந்த நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கை விசாரிக்க புவியியல் அதிகார வரம்பு இல்லையா? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

12. "மகாரவால் கேவாஜி அறக்கட்டளை" என அறியப்படும் அறக்கட்டளை செல்லுபடியாகும் சட்டபூர்வ நிறுவனமா? அவ்வாறெனில், அதன் விளைவு என்ன? பிரதிவாதியின் பொறுப்பு

13. ராஜா ஹரிந்தர் சிங் குடும்பம் மற்றும் பிரதிவாதி எண்.6 கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் வாரிசுரிமை மற்றும் வழிவந்த சொத்துரிமை விஷயங்களில் முதல் பிறப்புரிமை விதியால் நிர்வகிக்கப்படுகிறார்களா மற்றும் வழக்கத்தின்படி ஆண் நேர்வழி பிள்ளை இல்லாத நிலையில், சகோதரர் சொத்திற்கு வாரிசாக ஆனாரா? பிரதிவாதி–6 ன் பொறுப்பு.

14. பிரதிவாதி எண்.6 கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் முதல் பிறப்புரிமை சட்டத்தின்கீழ் மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கின் அனைத்து அசையா மற்றும் அசையும் சொத்துக்களையும் வாரிசாகப் பெற்றாரா? பிரதிவாதி–6 ன் பொறுப்பு.

15. மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங் கையெழுத்திட்ட பெப்சு உடன்படிக்கைகளின் வகுமுறைக்கூறு 14 ன் படி, ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலங்களின் அரியணைக்கான வாரிசுரிமை சட்டம் மற்றும் வழக்கத்தின்படி உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டதா மற்றும் இதன்படி வழக்கத்தின்கீழ் வாதி முதல் பிறப்புரிமை விதியின்கீழ் ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கின் சொத்திற்கான வாரிசுரிமை பெற உரிமையுள்ளவரா மற்றும் வழக்கம் மற்றும் முதல் பிறப்புரிமை விதியின்படி மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கின் சொத்திற்கு பெண் வாரிசுகளுக்கு வாரிசுரிமை பெற உரிமை இல்லையா? பிரதிவாதி–6 ன் பொறுப்பு.

16. நிவாரணம்."

14. இரண்டு வழக்குகளும் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் 25.07.2013 தேதியிட்ட அதன் தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவு மூலம் தீர்க்கப்பட்டன. விசாரணை நீதிமன்றத்தால் எழுப்பப்பட்ட முதன்மை கேள்வி மூன்றாவது உயிலின் செல்லுபடியாகும்

தன்மை குறித்தது மற்றும் சாட்சியங்கள் அனைத்தையும் பரிசீலித்த பிறகு, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தனித்தனியாக கையாளப்பட்ட பெரும் எண்ணிக்கையிலான சந்தேகத்திற்குரிய சூழ்நிலைகள் காரணமாக அந்த மூன்றாவது உயில் உண்மையான ஆவணம் அல்ல என விசாரணை நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது. பின்னர் விசாரணை நீதிமன்றம் ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களுக்கு முதல் பிறப்புரிமை விதி பொருந்துமா அல்லது இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956 ன் விதிகள் பொருந்துமா என்பதை பரிசீலித்தது. கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் முன்வைத்த வழக்கு ஏற்கப்படவில்லை ஆனால் ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர் செய்த கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டது. விசாரணை நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்ட முடிவு பின்வருமாறு:–

> "91. மேற்கண்ட பிரச்சினைகள் மீதான எனது மேற்கண்ட விவாதத்தின் முடிவாக, வாதி ராஜ்குமாரி அம்ரித் கௌரின் வழக்கு இதன்மூலம் பகுதியளவு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது மற்றும் பகுதியளவு செலவுகளுடன் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது மற்றும் 1–6–1982 தேதியிட்ட உயில் இதன்மூலம் செல்லாதது என அறிவிக்கப்படுகிறது, வாதி அம்ரித் கௌரின் உரிமைகளை கட்டுப்படுத்தாது. எந்தவொரு மாநில அரசாலோ அல்லது மத்திய அரசாலோ

கையகப்படுத்தப்பட்ட சொத்துக்கள் தவிர, இணைப்பு A1–ல் முழுமையாக விவரிக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்களில் பிரதிவாதி எண்.1 மகாராணி தீபிந்தர் கௌருடன் 1/2(பாதி) பங்கிற்கு கூட்டு உடைமை பெற வாதி அம்ரித் கௌர் உரிமையுள்ளவர். குறிப்பிடப்பட்ட உயிலின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட அறக்கட்டளை இதன்மூலம் இல்லாதது என அறிவிக்கப்படுகிறது. இணைப்பு A1–ல் முழுமையாக விவரிக்கப்பட்டுள்ள வழக்குச் சொத்தை அந்நியப்படுத்துதல், அடமானம் வைத்தல், மாற்றுதல், குத்தகைக்கு விடுதல், வில்லங்கம் அல்லது பரிமாற்றம் செய்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து பிரதிவாதிகள் தடுக்கப்படுகிறார்கள். இணைப்பு A1 தீர்ப்பாணையின் பகுதியாக கருதப்பட வேண்டும். வாதி கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் அவரது சட்டபூர்வ வாரிசு மூலம் தொடர்ந்த வழக்கு இதன்மூலம் செலவுகள் குறித்த உத்தரவு ஏதுமின்றி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. தனித்தனி தீர்ப்பாணை தாள்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் இந்த தீர்ப்பின் நகல் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வழக்கில் வைக்கப்பட வேண்டும். கோப்பு பதிவறைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். இணக்கம் செய்யப்பட வேண்டும்."

15. வழக்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருந்தபோதே ராஜகுமாரி மஹீபிந்தர் கௌர் 26.07.2001 அன்று இறந்துவிட்டார் என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். குறிப்பிட்ட ராஜகுமாரி மஹீபிந்தர் கௌர் திருமணம் செய்யாதவர் மற்றும் ஏற்கனவே நீதிமன்றத்தின் முன் இருந்த அவரது இரண்டு சகோதரிகளைத் தவிர வேறு எந்த வாரிசு அல்லது பின்தொடர்பவரையும் விட்டுச்செல்லாமல் இறந்தார்.

16. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முடிவால் பாதிக்கப்பட்ட ராஜகுமாரி தீபிந்தர் கௌர், அறக்கட்டளை மற்றும் மற்ற அறங்காவலர்கள் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 1046/2013 மற்றும் 480/2017–ஐயும், கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங்கின் மகன் பரத் இந்தர் சிங் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 1054/2013 மற்றும் 1062/2013–ஐயும் சண்டிகர் கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர்.

குறிப்பிட்ட மேல்முறையீடுகள் ஒன்றாக விசாரிக்கப்பட்டு கீழமை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் 05.02.2018 தேதியிட்ட பொது தீர்ப்பின் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட காண்முடிவுகளில் தலையிட எந்த காரணமும் காணவில்லை. எனவே, சம்பந்தப்பட்ட

தரப்பினர்களால் விரும்பப்பட்ட மேல்முறையீடுகளையும் குறுக்கு மறுப்புகளையும் தள்ளுபடி செய்தது.

17. தரப்பினர்கள் பாதிக்கப்பட்டதால், ஆர்.எஸ்.ஏ எண் 2006/2018 (O&M), ஆர்.எஸ்.ஏ எண் 1418/2018 (O&M) மற்றும் ஆர்.எஸ்.ஏ எண் 2176/2018 (O&M)–ஐ உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர், இவை உயர் நீதிமன்றத்தால் அதன் பொது தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவின் மூலம் கையாளப்பட்டன, இது தற்போது சவால் செய்யப்பட்டுள்ளது.

18. உயர் நீதிமன்றம் தன் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகளை முடிவு செய்வதற்கு பின்வரும் புள்ளிகளை வரையறுத்தது.

> "35. இந்த மேல்முறையீடுகளில் உள்ள சர்ச்சையை ஆராய்வதற்கு முன்பு, மேல்முறையீடுகளை இறுதியாக முடிவு செய்வதற்கு பின்வரும் புள்ளிகளை நான் பரிசீலிக்க விரும்புகிறேன்:–
>
> (1) 'ராஜா பரித்கோட் எஸ்டேட் சட்டம் 1948' செல்லுபடியாகும் சட்டமாக்கமா மற்றும் ராஜாவின் சொத்துக்கான வாரிசுரிமைக்கு வாதியால் (ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர்) பொருந்துமா?

(2) மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கின் எஸ்டேட்டின் வாரிசுரிமையில் முதல் பிறப்புரிமை சட்டம் பொருந்துமா?

(3) ராஜா ஹரிந்தர் சிங் 01.06.1982 தேதியிட்ட செல்லுபடியாகும் உயிலை நிறைவேற்றினாரா மற்றும் அதன்கீழ் உருவாக்கப்பட்ட மகாரவால் கேவாஜி அறக்கட்டளை சட்டபூர்வமாக உருவாக்கப்பட்ட அறக்கட்டளையா?

(4) 'கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் சட்டபூர்வ பிரதிநிதி மூலம் எதிர் மகாராணி தீபிந்தர் கௌர் மற்றும் பலர்' என்ற தலைப்பிலான உரிமையியல் வழக்கு எண் 4193 தேதி 21.08.2010/04.04.1992 நிலைநிறுத்தத்தக்கதா?

(5) 'ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர் எதிர் மகாராணி தீபிந்தர் கௌர் மற்றும் பலர்' என்ற தலைப்பிலான உரிமையியல் வழக்கு எண் 437 தேதி 23.07.2010/15.10.1992 நிலைநிறுத்தத்தக்கதா?"

19. ராஜா பரித்கோட் எஸ்டேட் சட்டம், 1948 செல்லுபடியாகும் சட்டமாக்கம் அல்ல என்றும் ஆட்சியாளரின் சொத்திற்கான வாரிசுரிமைக்கு பொருந்தாது என்றும் உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங்

வாதிட்டபடி முதல் பிறப்புரிமை விதி தற்போதைய வழக்கில் பொருந்தாது என்றும், ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களுக்கான வாரிசுரிமை தனிப்பட்ட வாரிசுரிமை சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது உயிலின் செல்லுபடியாகும் தன்மை குறித்த கேள்வியில், விஷயம் எட்டு வெவ்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் விரிவாக பரிசீலிக்கப்பட்டது மற்றும் மூன்றாவது உயில் சந்தேகத்திற்குரிய சூழ்நிலைகளால் சூழப்பட்ட ஒரு புனையப்பட்ட ஆவணம் என்றும், எனவே ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களுக்கான வாரிசுரிமை உயில் இல்லாத வாரிசுரிமை மூலம் இருக்கும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. வழக்கின் நிலைநிறுத்தத்தக்க தன்மை தொடர்பான பிரச்சினைகளும் ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌருக்கு சாதகமாக தீர்மானிக்கப்பட்டன.

20. முதல் பிறப்புரிமை விதியின் பொருந்துதல் பற்றிய பிரச்சினையில், உயர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:–

> "78. இப்போது மறைந்த *ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கின்* எஸ்டேட்டின் வாரிசுரிமையில் முதல் பிறப்புரிமை சட்டம் பொருந்துமா என்ற முடிவுக்கு வருகையில், ஆர்.எஸ்.ஏ எண் 2176/2018–ல் மேல்முறையீட்டாளர் ஆட்சியாளர்கள்

விஷயத்தில் அனுமான கருத்தின் அடிப்படையில் இருப்பதாக அவர் கூறும் முதல் பிறப்புரிமை விதியை ஈர்ப்பதற்காக சொத்து பாரம்பரிய சொத்து என்று கோரியுள்ளார் என்பதை காணலாம். சொத்தின் பாரம்பரிய தன்மையை உயர் நீதிமன்ற விதிகள் மற்றும் உத்தரவுகளின் தொகுதி 1, அத்தியாயம் 9, விதிகள் 5 & 6, மற்றும் முல்லாவின் சட்டத்தின் பத்தி எண் 232-ன் படி சாரம்சம் *(இன்டெக்காப்)*/பரம்பரை அட்டவணையை சமர்ப்பிப்பதன் மூலமாக மட்டுமே நிரூபிக்க முடியும். கைம்பவாலா கிராமம், மௌலி ஜக்ரான் மற்றும் மணிமாஜ்ரா-கோட்டை சூரஜ்கர் கோட்டை மணிமாஜ்ரா என அறியப்படும் இடம் மற்றும் துறை 12-ல் உள்ள ஹோட்டல் தளம் 17, சண்டிகரில் உள்ள சொத்துக்கள் சுயமாக சம்பாதித்த சொத்துக்கள் என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. சொத்துக்கள் பொது மூதாதையரிடமிருந்து மரபுரிமை விதியின்படி மட்டுமே வந்தவை, வேறு வகையில் அல்ல என்பதை காட்டும் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வாதி/மேல்முறையீட்டாளர் எந்த சாட்சியமும் முன்வைக்கவில்லை. வாசா-4 ஆக முன்னிலையான மேல்முறையீட்டாளர் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்கள் பாரம்பரிய சொத்துக்கள் என்பதை காட்ட

எந்த ஆவணச் சாட்சியத்தையும் முன்வைக்கவில்லை. பரித்கோட் எஸ்டேட்டின் அரியணைக்கான வாரிசுரிமை பிரிட்டிஷ் கிரீடத்தின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது. வாரிசு பிரிட்டிஷாரால் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்பட்டார் மற்றும் அது தானாக நடைபெறவில்லை, மாறாக பிரிட்டிஷ் கிரீடத்தின் ஒப்புதல்/அங்கீகாரத்திற்கு உட்பட்டது. முதல் பிறப்புரிமை குறியீட்டுச் சட்டம் அல்ல. குறிப்பிடப்பட்ட வழக்கம் *அதாவது* முதல் பிறப்புரிமை விதி வாதிடப்பட்டு சாட்சியத்தின் மூலம் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். வழக்கம்/முதல் பிறப்புரிமை இருப்பதை நம்பியிருப்பவர் அதை மிகவும் அப்பாவித்தனமான முறையில் நீதிமன்றத்தின் திருப்திக்கு நிரூபிக்கும் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வேண்டும். வழக்கத்தை ஒப்புமை மூலம் விரிவுபடுத்த முடியாது. குறிப்பிட்ட வழக்கம் வாதுரைகளில் தேவையான விவரங்களுடன் வாதிடப்பட்டு, பின்னர் உறுதியான மற்றும் ஏற்கத்தக்க சாட்சியங்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தும் தரப்பினரால் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

"79. இணைப்பு ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பு, சம்பந்தப்பட்ட சொத்து மறைந்த ராஜாவால் இறையாண்மையாக வைத்திருக்கப்பட்டது மற்றும் மாநிலம் மற்றும் தனிப்பட்ட

சொத்துக்களுக்கு இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை, ஏனெனில் இறையாண்மையாளர் அனைத்து சொத்துக்களுக்கும் உரிமையாளராக இருந்தார். இணைப்பு ஒப்பந்தம் மற்றும் இந்திய ஆதிக்கத்திற்கு இணைந்த பிறகு, உடன்படிக்கையின் கீழ் அவர் செய்ய தகுதி பெற்றிருந்தபடி மறைந்த ராஜா சொத்துக்களை அவரது தனிப்பட்ட சொத்துக்களாக குறித்துக் காட்டினார். ராஜா அவரது தனிப்பட்ட சொத்துக்களாக சமர்ப்பித்த பட்டியலில் உள்ள சொத்துக்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிறகு, அவை மாநில சொத்துக்களாக இருப்பதை நிறுத்தின. *ரேவதிநால் பாலகோபால வர்மா எதிர் பத்மநாப தாஸ பால ராம வர்மா 1993 சப்ளிமென்ட் 1 எஸ்.ஸி.ஸி 233*–ன் பத்தி எண்கள் 61, 63, 64, 67 மற்றும் 69–ஐ குறிப்பிடலாம்.

80. பரித்கோட் மாநிலம் இந்திய ஆதிக்கத்துடன் இணைந்தபோது, முதல் பிறப்புரிமை விதி, ஏதேனும் இருந்தால், மாநில சட்டத்தின் காரணமாக இருப்பதை நிறுத்தியது. 05.05.1948 தேதியிட்ட உடன்படிக்கையில், குறிப்பிடப்பட்ட முதல் பிறப்புரிமை விதியை அங்கீகரிக்கும் அல்லது தொடர்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் எந்த விதி/வகுமுறைக்கூறும் இல்லை. உடன்படிக்கை

வெள்ளை அறிக்கையில் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. உடன்படிக்கையின் வகுமுறைக்கூறு XII–ன் படி, ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளரும் மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தை ராஜ்பிரமுக்கிடம் ஒப்படைக்கும் தேதியன்று அவருக்கு சொந்தமான மாநில சொத்துக்களிலிருந்து வேறுபட்ட அனைத்து தனிப்பட்ட சொத்துக்களின் முழு உரிமை, பயன்பாடு மற்றும் அனுபவத்திற்கு உரிமை பெற்றிருந்தார். வகுமுறைக்கூறு XII–ன் விதி 2–ன் படி, ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளரும் 20.09.1948 க்கு முன் அனைத்து அசையா சொத்துக்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் ரொக்க இருப்புகளின் பட்டியலை ராஜ்பிரமுக்கிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்த பட்டியல் ஆட்சியாளர் தனிப்பட்ட சொத்துக்களாக வைத்திருந்த அசையா சொத்துக்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் ரொக்க இருப்புகள் தொடர்பானது. ராஜ்பிரமுக் பட்டியலை அங்கீகரித்த பிறகு, ஆட்சியாளரின் கையில் உள்ள சொத்துக்கள் அவரது முழு சொத்துக்களாக மாறின மற்றும் அவர் விரும்பிய முறையில் தனது சொத்துக்களை கையாள உரிமை பெற்றார். உடன்படிக்கையின்படி இந்திய அரசிடம் இறையாண்மையை ஒப்படைத்த பிறகு

சொத்துக்கள் ஆட்சியாளரால் அவரது தனிப்பட்ட சொத்துக்களாக வைத்திருக்கப்பட்டதும், அவரால் வைத்திருக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் அவரது தனிப்பட்ட சொத்துக்கள் மற்றும் அரச குடும்பத்தின் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. *ரேவதிநால் பாலகோபால வர்மா எதிர் பத்மநாப தாஸ பால ராம வர்மா 1993 சப்ளிமென்ட் 1 எஸ்.ஸி.ஸி 233*–ன் பத்தி எண்கள் 69 & 81 முதல் 86 வரை குறிப்பிடலாம்.

81. ராஜ்பிரமுக்கிடம் பட்டியலை சமர்ப்பித்து அதை அங்கீகரித்த பிறகு, ராஜா வழக்குச் சொத்துக்களை தனது தனிப்பட்ட மற்றும் தனி நபர் சொத்துக்களாக கருதினார், இது வரி அதிகாரிகளிடம் அவர் சமர்ப்பித்த பல்வேறு வரி விவர அறிக்கைகளில் தெளிவாக உள்ளது, பிவாசாஆ 3/22 முதல் பிவாசாஆ 3/36 வரையிலான ஆவணங்களின்படி வழக்குச் சொத்துக்களை தனது தனிப்பட்ட சொத்துக்களாக கோரியுள்ளார். ஆட்சியாளர் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கை இரண்டு இறையாண்மையாளர்களுக்கு இடையிலான மாநில சட்டமாகும். புதிய மாநிலத்தின் எந்த குடிமகனும் நீதிமன்றத்தில் எந்த நடவடிக்கையையும் தொடங்க

முடியாது. புதிய அமைப்பில், குடியிருப்பாளர்கள் முன்னாள் இறையாண்மையாளரின் குடிமக்களாக அவர்கள் பெற்றிருந்த உரிமைகளை தங்களுடன் கொண்டு செல்ல முடியாது மற்றும் புதிய இறையாண்மையாளரின் குடிமக்களாக, அவரால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை மட்டுமே அவர்கள் பெற்றுள்ளனர். *டால்மியா தாத்ரி சிமெண்ட் லிமிடெட் எதிர் வருமான வரி ஆணையர், எ.ஐ.ஆர் 1958 எஸ்.ஸி 816*–ன் பத்தி எண்கள் 11, 13 மற்றும் 14–ஐ குறிப்பிடலாம்.

82. இறையாண்மையாளர் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கைக்கு முன்பு இருந்த இந்து பிரிக்கப்படாத குடும்பத்தின் பிரிக்க முடியாத சொத்து, ஏதேனும் இருந்தால், மாநில சட்டத்தின் காரணமாக மறைந்தது. முன்னாள் பட்டியாலா மாநிலத்தின் பிரதேசங்கள் இந்தியாவின் பிரதேசங்களுடன் இணைந்துவிட்டன மற்றும் இணைப்புக்கு முன்பு இருந்த அனைத்து கூட்டு இந்து குடும்ப சொத்து/பிரிக்க முடியாத சொத்து மாநில சட்டத்தின் காரணமாக இருப்பதை நிறுத்திவிட்டது. ஆட்சியாளருக்கு தனிப்பட்ட சொத்துக்களை வழங்குவது

மாநில சட்டமாக இருந்தது மற்றும் அத்தகைய சொத்துக்கள் ஆட்சியாளர் இந்திய அரசுடன் உடன்படிக்கை செய்வதற்கு முன்பு இருந்த முந்தைய தன்மையை பராமரிக்க முடியாது. இந்திய ஆதிக்கத்துடன் இணைந்ததன் காரணமாக சொத்தின் பிரிக்க முடியாத தன்மை இருப்பதை நிறுத்தியது, எனவே முதல் பிறப்புரிமை விதி, ஏதேனும் இருந்தால், பரித்கோட் மாநிலம் இந்திய ஆதிக்கத்துடன் இணைந்ததன் காரணமாக இருப்பதை நிறுத்தியது. உடன்படிக்கையின் கீழான உத்தரவாதம் *அரியணைக்கான* வாரிசுரிமைக்கு மட்டுமே பொருந்தும், தனிப்பட்ட சொத்துக்களுக்கு அல்ல. முன்னாள் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட சொத்துக்களுக்கான உரிமை அத்தகைய தனிப்பட்ட சொத்துக்களுக்கான தனிப்பட்ட வாரிசுரிமை சட்டத்தை பொறுத்து அமையும்.

83. உடன்படிக்கையின் வகுமுறைக்கூறு XIV "*அரியணைக்கான*" வாரிசுரிமையை மட்டுமே அங்கீகரித்தது, உடன்படிக்கையின் வகுமுறைக்கூறு XII–ல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட சொத்துக்களை அல்ல. *அரியணை* மற்றும் தனிப்பட்ட சொத்துக்கள் இரண்டு

வெவ்வேறு பொருள்கள் மற்றும் அரியணை எந்த வகையிலும் தனிப்பட்ட சொத்துக்களை உள்ளடக்கியது என்று கூற முடியாது. உடன்படிக்கையின் வகுமுறைக்கூறு XIV–ன் விதி I, சட்டம் மற்றும் வழக்கத்தின்படி, ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரியணைக்கும் மற்றும் அதன் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட உரிமைகள், சலுகைகள், கண்ணியங்கள் மற்றும் பட்டங்களுக்கும் இதன்மூலம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டது. வகுமுறைக்கூறு XIV எந்த வகையிலும் தனிப்பட்ட சொத்துக்களுக்கு உறுதிமொழி மற்றும் உத்தரவாதத்தை விரிவுபடுத்தவில்லை. சட்டம் மற்றும் வழக்கத்தின்படி வாரிசுரிமை தொடர்பான உத்தரவாதம் ஒவ்வொரு உடன்படிக்கை செய்யும் மாநிலத்தின் அரியணைக்கும் மற்றும் அதன் முன்னாள் ஆட்சியாளர்களின் தனிப்பட்ட உரிமைகள், சலுகைகள், கண்ணியங்கள் மற்றும் பட்டத்திற்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட சொத்துக்கள் தொடர்பாக சட்டம் மற்றும் வழக்கத்தின்படி வாரிசுரிமைக்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. ராஜ்பிரமுக்கிடம் பட்டியலை சமர்ப்பித்த பிறகு ஆட்சியாளர் வைத்திருந்த அவரது தனிப்பட்ட சொத்திற்கு சட்டம்

மற்றும் வழக்கத்தின்படி வாரிசுரிமைக்கு அரசு எப்போதும் உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை. இந்திய அரசின் மாநிலங்கள் அமைச்சகத்தால் 05.07.1948 அன்று வெளியிடப்பட்ட இந்திய மாநிலங்கள் குறித்த வெள்ளை அறிக்கையை குறிப்பிடலாம். புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ் இந்திய மாநிலங்களின் பகுதி XI "உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகள் தொடர்பான உத்தரவாதங்கள்" தலைப்பின் கீழும் பகுதி VII "ஆட்சியாளர்களின் தனிப்பட்ட சொத்துக்களின் தீர்வு" ஆகியவை வெள்ளை அறிக்கையில் பெயரிடல் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காட்டும், இதில் உடன்படிக்கைக்கு முன்பு ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட மற்றும் மாநில சொத்திற்கு இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெள்ளை அறிக்கையில், மாநிலங்களின் ஒருங்கிணைப்பின் போது, ஆட்சியாளர் தனிப்பட்ட சொத்தாக கோரிய அசையா சொத்துக்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் ரொக்க இருப்புகள் போன்றவற்றின் பட்டியலை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றும், அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதும், ஆட்சியாளர் மாநில சொத்துக்களிலிருந்து வேறுபட்ட தனிப்பட்ட சொத்துக்களின் முழு உரிமை மற்றும் அனுபவத்திற்கு உரிமை பெற்றார் என்றும்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முன்னாள் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட சலுகைகள் மற்றும் அந்த சலுகைகளுக்கும் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட சொத்திற்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. உத்தரவாதம் அல்லது உறுதிமொழிகள் ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட உரிமைகள், சலுகைகள் மற்றும் கண்ணியங்கள் தொடர்பானவை. இது ஆட்சியாளரின் தனிப்பட்ட உரிமைகள், சலுகைகள் மற்றும் கண்ணியங்களிலிருந்து வேறுபட்ட தனிப்பட்ட சொத்திற்கு விரிவடையவில்லை. இந்த சூழலில் *சுதான்சு சேகர் சிங் தேவ் எதிர் ஒரிசா மாநிலம்*, எ.ஐ.ஆர் 1961 எஸ்.ஸி 196 (ஐந்து நீதிபதிகள் அமர்வு) மற்றும் *பீகார் மாநிலம் எதிர் சர் காமேஷ்வர் சிங்*, எ.ஐ.ஆர் 1952 எஸ்.ஸி 252 (ஐந்து நீதிபதிகள் அமர்வு) ஆகியவற்றின் விகிதத்தை குறிப்பிடலாம்."

21. ஆட்சியாளரின் தாயார் மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் நிறைவேற்றிய 29.03.1990 தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலை (பிவாசாஆ–10) கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் தனது கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக நம்பியிருந்தார் என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில சொத்துக்களை

கையாண்ட பிறகு, பின்வரும் விதிகள் குறிப்பிட்ட உயிலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

"பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத் தொகையில் பாதி கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங்கின் மகன் பரத் இந்தர் சிங்கிற்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என உயில் எழுதுபவர் மேலும் விரும்புகிறார்.

உயில் எழுதுபவருக்கு சொந்தமான மேற்கூறிய மொத்த சொத்துக்களில் மீதமுள்ள எதுவும் ராஜகுமாரி தேவிந்தர் கௌருக்கு மாற்றப்படும்.

.....உயில் எழுதுபவர் மேலும் கட்டளையிடுவது என்னவென்றால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சொத்து மற்றும் எஸ்டேட்டுகளைத் தவிர, இந்த உயில் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு அவருக்கு வரும் எந்த உடமை அல்லது சொத்தை அவர் வாரிசாகப் பெறுகிறாரோ அல்லது வேறு விதமாகவோ, அந்த பகுதி சொத்துக்கள் அல்லது உடமைகள் மட்டும் (i) கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங், (ii) ராஜகுமாரி தேவிந்தர் கௌர் மற்றும் (iii) கன்வர் பரத் இந்தர் சிங் ஆகியோருக்கிடையே சமமாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். உயில் எழுதுபவரின் மகன் கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் இறந்தால் அவரது சொத்து ராஜகுமாரி தேவிந்தர் கௌர்

மற்றும் கன்வர் பரத் சிங் ஆகியோருக்கிடையே சமமாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். ராஜகுமாரி தேவிந்தர் கௌர் இறந்தால் அவரது பங்கு ராஜகுமாரி தேவிந்தர் கௌரின் சிறுமியான மகள் ஹர்விந்தர் கௌர் அலெக்சாண்ட்ரா பரினாகிஸுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என உயில் எழுதுபவர் வெளிப்படையாக விரும்புகிறார்."

22. மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் செய்த உயில் எந்த சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டதாக கண்டறிந்து மற்றும் ஆட்சியாளர் விட்டுச்சென்ற சொத்துக்களுக்கான வாரிசுரிமை உயில் இல்லாத வாரிசுரிமை கோட்பாடுகளால் இருக்கும் என முடிவு செய்து, உயர் நீதிமன்றம் கீழ்கண்டவாறு கூறியது:–

"237..... முதல் பிறப்புரிமை சட்டத்தின் அடிப்படையில் மறைந்த ராஜா ஹரிந்தர் சிங்கின் சொத்து மற்றும் தனிப்பட்ட சொத்துக்களுக்கான வாரிசுரிமை தொடர்பான கோரிக்கை தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது, எனினும் மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் நிறைவேற்றிய 29.03.1990 தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலின் அடிப்படையில் மேல்முறையீட்டாளர் விகிதாசார பங்கை பெற வாரிசாவார். மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் (ராஜாவின் தாயார்)

16.10.1989 அன்று ராஜா இறந்த நேரத்தில் உயிருடன் இருந்தார் மற்றும் அவர் ராஜாவின் முதல் வகுப்பு வாரிசுகளில் ஒருவராக இருந்ததால் மறைந்த ராஜாவின் சொத்து/உடமைகளில் பங்கைப் பெற்றிருப்பார். எனவே, 16.10.1989 அன்று மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் கருதப்படும் வாரிசுரிமை/மரபுரிமையின் அடிப்படையிலும் அதன் பிறகு மேற்கூறிய 29.03.1990 தேதியிட்ட உயில் (பிவாசாஆ–10) மூலம் மறைந்த மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கிய பங்கின் அளவிற்கும், மேல்முறையீட்டாளர் சட்டத்தின்படி ராஜாவின் எஸ்டேட்டில் அந்த விகிதாசார பங்கைப் பெற வாரிசாவார்."

23. இந்த சிறப்பு அனுமதி மனுக்களில் அறிவிப்பு வழங்கும்போது, 13.08.2020 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு உத்தரவிட்டது:–

"மேலும் பரிசீலனை நிலுவையில் உள்ளபோது, தற்போதைய நடவடிக்கைகளில் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்கள் தொடர்பாக அனைத்து தரப்பினரும் தற்போதைய நிலையை பராமரிக்க வேண்டும். மகாரவால் கேவாஜி அறக்கட்டளை அடுத்த விசாரணை தேதிக்கு

முன் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கான கணக்கு விவரங்களை தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என மேலும் உத்தரவிடப்படுகிறது."

24. அதன் பிறகு, சம்பளங்கள், வரிகள் செலுத்துவதற்கும்; பயன்பாடுகள் மற்றும் அறக்கட்டளை சொத்துக்களின் பராமரிப்புக்காகவும் மற்றும் அறக்கட்டளையால் நடத்தப்படும் அறக்கட்டளை மருத்துவமனையின் செலவுகளுக்காகவும் அதன் வங்கி கணக்குகளை இயக்க அனுமதி கோரி அறக்கட்டளையால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஐ.ஏ எண் 99377/2020–ஐ கையாளும்போது, அத்தகைய கணக்குகள் மற்றும் மனுவில் குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கங்கள் பற்றிய விவரங்களை குறிப்பிட்ட பிறகு, 16.10.2020 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு உத்தரவிட்டது:–

"அறக்கட்டளையால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் மருத்துவமனை நடத்துதல் மற்றும் பிற தொண்டு நோக்கங்களின் தன்மையில் இருப்பதால், இந்த கட்டத்தில், விண்ணப்பத்தின் பத்தி 8–ல் வரிசை எண்கள்

2 முதல் 7 வரை குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்களுக்காக மட்டும் விண்ணப்பத்தின் பத்தி 12–ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கணக்குகளை இயக்க விண்ணப்பதாரர் அறக்கட்டளைக்கு அனுமதி அளிக்கிறோம்.

அவ்வாறு செய்யப்பட்ட அனைத்து செலவுகளின் விவரங்களும் மற்றும் பெறப்பட்ட வரவுகளும் காலமுறை அடிப்படையில் பதிவில் வைக்கப்பட வேண்டும்; முதல் அறிக்கை 30.10.2020 அன்று அல்லது அதற்கு முன் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும்; மற்றும் இரண்டாவது அறிக்கை அதன் பிறகு 30.11.2020 அன்று அல்லது அதற்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

பத்தி 12–ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வங்கிகளுக்கு இந்த உத்தரவின் நகலை அனுப்ப பதிவாளர் அலுவலகத்திற்கு உத்தரவிடப்படுகிறது.

சம்பந்தப்பட்ட வங்கி மேலாளர்கள் 01.06.2020 முதல் 30.10.2020 வரையிலான காலத்திற்கான சம்பந்தப்பட்ட கணக்குகளின் கணக்கு அறிக்கையை அனுப்ப வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்படுகிறது. விவரங்கள் 10.11.2020

அன்று அல்லது அதற்கு முன் இந்த நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். நவம்பர் 2020 மாதத்திற்கான விவரங்கள் 05.12.2020 அன்று அல்லது அதற்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்."

25. சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 9151–9153/2020–ல், ராஜகுமாரி தீபிந்தர் கௌர், அறக்கட்டளை மற்றும் அதன் அறங்காவலர்கள் சார்பாக திரு. முகுல் ரோஹத்கி மற்றும் திரு. ராகேஷ் த்விவேதி, கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்களை நாங்கள் கேட்டோம். திரு. ரோஹத்கி வழக்கின் கட்டமைப்பு மற்றும் காலவரம்பு தொடர்பான பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தினார். அவரது வாதத்தின்படி, திருத்தப்பட்டபடி வழக்கு குறித்த வகை நிவாரணச் சட்டம், 1963–ன் பிரிவு 34–ன் விதிகளால் பாதிக்கப்பட்டது மற்றும் கோரிக்கை முற்றிலும் காலாவதியானது. திரு. த்விவேதி மூன்றாவது உயிலின் செல்லுபடியாகும் தன்மை மற்றும் நம்பகத்தன்மை தொடர்பான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தினார் மற்றும் பதிவில் உள்ள சாட்சியங்கள் வழியாக எங்களை அழைத்துச் சென்றார்.

மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள் கீழமைந்த மூன்று நீதிமன்றங்களாலும் விரிவாக

கையாளப்பட்டதால், கீழமை நீதிமன்றங்களால் எடுக்கப்பட்ட ஒத்த கருத்தை குழப்ப எந்த காரணமும் காணவில்லை. எனவே, சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 9151–9153/2020 செலவுகள் குறித்த எந்த உத்தரவும் இல்லாமல் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன.

26. கன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங்கின் மகன் பரத் இந்தர் சிங்கால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 11206–11208/2020–ல், மனுதாரர்களுக்காக முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. கிருஷ்ணன் வேணுகோபால், முதல் பிறப்புரிமை விதியின்படி ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்கள் ஆண் வாரிசான குன்வர் மன்ஜித் இந்தர் சிங் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் பரத் இந்தர் சிங்கின் கைகளுக்கு வர வேண்டும் என வாதிட்டுள்ளார். உயர் நீதிமன்றம் உட்பட கீழமைந்த நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய குறிப்பிட்ட காண்முடிவுகளின் அடிப்படையில், எங்கள் கருத்தில், முதல் பிறப்புரிமை விதியின் பொருந்துதலுக்கும் அந்த விதியின் அடிப்படையிலான வாரிசுரிமைக்கும் எந்த வழக்கும் நிலைநாட்டப்படவில்லை. எனவே, அந்த விஷயத்தில்

எந்த சவாலையும் ஏற்க எந்த காரணமும் காணவில்லை. சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 11206–11208/2020, இவ்வாறு எந்த சாரமும் இல்லாததால், செலவுகள் குறித்த எந்த உத்தரவும் இல்லாமல் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன.

27. இப்போது ராஜகுமாரி அம்ரித் கௌர் தாக்கல் செய்த சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள் 10211–10213/2020–க்கு திரும்புகிறோம். மனுவிற்கு ஆதரவாக முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. வி. கிரி, மகாராணி மோஹிந்தர் கௌர் நிறைவேற்றிய உயிலின் விளைவு குறித்த காண்முடிவுகளையும் மற்றும் அந்த விஷயத்தில் உயர் நீதிமன்றம் எடுத்த முடிவுகளையும் எதிர்க்க முயன்றுள்ளார். உயில் நிரூபிக்கப்பட்டு செல்லுபடியாகும் வகையில் நிறைவேற்றப்பட்டதாக கண்டறியப்பட்டதும், உயிலின் குறிப்பிட்ட விதிகளின்படி, ஆட்சியாளர் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களில் மகாராணி மோஹிந்தர் கௌரின் பங்கு இயல்பாகவே உயில் எழுதியவரால் நிறைவேற்றப்பட்ட உயிலால் நிர்வகிக்கப்படும். எனவே, உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய காண்முடிவுகள் முழுமையாக நியாயப்படுத்தப்பட்டன மற்றும் அந்த விஷயத்தில் எந்த சவாலையும் ஏற்க எந்த காரணமும் இல்லை. எனவே, சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண்கள்

10211–10213/2020 செலவுகள் குறித்த எந்த உத்தரவும் இல்லாமல் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன.

28. மனுக்களில் எழுப்பப்பட்ட சவால்களை கையாண்டு, நாங்கள் பின்வருமாறு உத்தரவிடுகிறோம்:–

அ) இந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட இடைக்கால உத்தரவுகளின்படி, இந்த நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அனைத்து அறிக்கைகள், கணக்கு அறிக்கைகள் மற்றும் பிற ஆவணங்கள், இந்த நீதிமன்றத்தின் பதிவாளர் அலுவலகத்தால் உடனடியாக விசாரணை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

ஆ) அறக்கட்டளை 30.09.2022 வரை மட்டுமே அறக்கட்டளை மருத்துவமனையை நடத்த உரிமை பெற்றிருக்கும், அதன் பிறகு நிர்வாகம், நிதி மற்றும் பிற கட்டுப்பாடுகளின் அனைத்து அம்சங்களும், நான்காம் வழக்குறு சொத்து பேனுநர் நியமனத்தின் தேவை உட்பட தற்போதைய விஷயங்களில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படக்கூடிய உத்தரவுகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்.

இ) அறக்கட்டளை மற்றும்/அல்லது வேறு எந்த நபர்களின் கைகளில் உள்ள மற்ற சொத்துக்கள், தற்போதைய விஷயங்களில் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றத்தால் பொருத்தமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படும் வரை அதே வடிவத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவராலும் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) இந்த கருத்துகளுடன், சிறப்பு அனுமதி மனுக்கள் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மனுக்கள் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டன.

பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."